

forflag. Jeg vil derom kun give den Oplysning, at disse Kontrolembedsmænd og en virksom Kontrol ikke ere ensbetydende; jeg har i alt Fald ikke havt det Indtryk, at man vilde sikke sig nogen særdeles kraftig Kontrol, fordi der blev ansat, jeg tror det var 3 Embedsmænd, til at varetage Tilhynet med Kunstsmørhandelen. Den virksomme Kontrol og det lokale Tilhyn maa under alle Omstændigheder komme til at paahvile de mangfoldige Betjente, der henhøre under Politiet og Toldvæsenet; thi de ere til Stede allevegne og kunne i Virkeligheden udrette Noget. Om disse 3 Embedsmænd, der har været tænkt paa ved Tilhynsmændene, skal jeg ophjse, at der kan det selvfølgelig ikke dreie sig om et Principspørgsmaal, om noget Stort, og jeg skal derfor ogsaa sjeie til, at man havde fra Flertallets Side i Udvalget i Fjor foreslaaet, at det blev det Punkt, hvorpaa Kompromiset skulde dannes, at man enedes om at gaa ind paa disse Kontrol-embedsmænd. Men da Ministeren fandt, at dette Kompromispunkt var for lille, blev det efter Udvalgets Flertals Indstilling staaende, at det ikke fandt dem fornødne. Jeg antager, at det samme Kompromis kan blive gjentaget i Aar.

Sage: Jeg skal ikke strides med den høitærede Minister om det Uheldige i at være for doktriner, hvis den høitærede Minister blot vil indrømme mig, at det kan være nok saa uheldigt at være principløs. Hvor den praktiske Grændse i hvert Tilfælde skal drages, kan ikke afgjøres ved saadanne almindelige Udtalelser, som den ærede Minister rettede til mig, saa jeg har ikke følt mig styrket til at søge nye Veie. Jeg har søgt og skal fremdeles søge at komme til at staa paa principielle Standpunkter, thi uden det frygter jeg for, at man kommer langt videre, end man i det enkelte Dieblik tænker paa. Hvis man vilde gaa videre ad den Veie, den ærede Minister synes at antyde, nemlig at hver Gang en større Interesse føler sig truet, kan man være berettiget til at kaste Principerne hulter til hulter, frygter jeg for, at f. Ex. Kjøbstæderne ville komme og bede om at faae den Bestyttelse, de tidligere have nydt; det vilde være i fuldstændig Konsekvens med den Bestyttelse, vi nu synes at ville yde Ngerbruget. Paa den Maade kunne vi jo godt gaa videre og tage Nr. 2 og 3 af Exportartiklerne; lægge vi dem sammen, ville de vel nok blive vigtigere end Smørret — ja, jeg huster ikke nøie Tallet, men hvis det ikke er tilstrækkeligt, kan man jo tage flere Artikler sammen og gjøre den samme Bevisførelse gjældende. Overhovedet har den høit-

ærede Ministers Ord, som jeg nu som altid er taknemmelig for at høre, ikke overbevidst mig om, hvorved jeg har fejlet ved min Doktrinarisme.

Indenrigsministeren (Fingersleb): Nei, det havde jeg unegtelig heller ikke ventet; jeg har kjendt det ærede Medlem i mange Aar og kjender hans varme Følelse for enhver Sag, men det ærede Medlem strander ofte paa Principerne. Vi bleve nu pludselig enige; det glæder mig meget; men det var jo kun en formel Enighed; thi det ærede Medlem sagde, at det, det gjælder om, er at drage den rette Grændse imellem Principfasthed og Opportunitet, med et kort Udtryk. Det er meget rigtigt, men om vi nogensinde blive enige om at drage denne Grændse, det kan være høist tvivlsomt.

Da ikke Flere ønskede at udtale sig, var Forhandlingen sluttet.

Sagens Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Bojzen: Jeg tillader mig at foreslaa Lovforslaget henvist til et Udvalg paa 15 Medlemmer.

Uden Forhandling og Afstemning
vedtoges dette Forslag af Bojzen.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Forandringer i Lov af 23de December 1865 om Valg af Borgerrepræsentanter i Staden Kjøbenhavn.

(1ste Behandling findes i Tidenden Sp. 1187 ff.)

Tutet Vædringsforslag var stillet.

Lovforslagets enkelte Paragrafer samt Spørgsmaalet om Sagens Overgang til 3die Behandling sattes under Forhandling under Et.

Sagen begjærede Ordet.